

evne, som børn og unge mangler i dag, er jo faktisk en forståelse for konsekvenserne af de handlinger, de foretager. Med det her system vil man altså være med til at gøre det endnu værre. Omvendt er det Fremskridtspartiets holdning, at når vi ønsker, at de unge skal træffe nogle valg, vil vi selvfølgelig også give dem forudsætningerne for at træffe disse valg.

Så er der hele spørgsmålet om skolepraktikordningen. Der er det Fremskridtspartiets opfattelse, at den bør lukkes omgående.

Det kan godt være, at der er en enkelt lille branche et eller andet sted, hvor man kan være nødt til at have den i en overgangsperiode, men hovedsynspunktet for Fremskridtspartiet er: Luk skolepraktikordningen omgående! Det er en pseudouddannelse, og det er synd for de unge, at man bilder dem ind, at når de har været i skolepraktik, har de en uddannelse.

Et andet element, der ligger i det, er, at det jo er blevet til en sovepude for erhvervslivet, så erhvervslivet ligesom har kastet ansvaret for praktikpladserne fra sig, idet man siger: Jamen det ordner det offentlige jo! Vi betaler det ganske vist selv kollektivt, men det offentlige tager sig jo af det, så hvorfor skal vi have alt det besvær med at have en lærling rendende rundt? Og dermed er det en ond cirkel, man har skruet sig selv ind i.

Så kan jeg se, at det fremgår af forslaget, at praktikpladssøgning skal indarbejdes i elevernes uddannelsesplaner. Og der står oven i købet også, at der skal laves individuelle uddannelsesplaner i 9. og 10. klasse.

Hvad er det for en klientgørelse af unge mennesker, at man nu skal have sådan nogle individuelle planer for dem, som man har for folk, der har sociale problemer? Det er bestemt ikke hensigtsmæssigt at bruge den jargon her.

Hvorfor vil man med vold og magt indrette uddannelsessystemet efter den laveste fællesnævner og dermed trække alle ned på den laveste fællesnævners plan? Det er ikke hensigtsmæssigt. Brug dog nogle begreber, som ikke klientgør én, så man bliver til et socialt tilfælde, fordi man skal vælge en uddannelse, for det er man ikke!

Det, der sker ved det, er jo, at den målbevidste unge, der ved, hvad han eller hun vil med sit liv, bliver gjort til noget unormalt, og at det normale ligesom er, at man svømmer lidt rundt og aldrig tager ansvar for sine egne handlinger eller de valg, man træffer.

Jeg tror, at hele den klientgørelse er den væsentligste årsag til de problemer, vi ser der er i ungdomsuddannelserne med de unges rodløshed og tvivl om, hvad de skal med deres liv. Det er en fremelsket tvivl, som vi godt kunne have været foruden her i Danmark.

Det, der er sagens kerne, og det, der er behov for, er, at børn og unge mennesker lærer, at de skal have rygrad og tage ansvar for deres eget liv og have forståelse for, at når man træffer et valg, har det nu engang en konsekvens.

Når dét så er på plads, er vi i Fremskridtspartiet naturligvis indstillede på også at have den holdning på uddannelsesområdet, som vi har på hele det sociale område, at hvis der er nogle, der ikke kan følge med, og som har brug for hjælp, skal de selvfølgelig have den nødvendige hjælp. Men fordi der er nogle mennesker, der har brug for en kørestol, er det jo ikke sådan, at man tilbyder alle i befolkningen en kørestol. Og det skal man heller ikke gøre på uddannelsesområdet: Fordi der er nogle, der har brug for en særlig hjælp, skal man ikke indrette systemet således, at alle tvinges til at få den særlige hjælp.

Tove Videbæk (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig de store linjer i dette lovforslag.

På flere tekniske erhvervsuddannelser er det imidlertid uhensigtsmæssigt, at det normale grundforløb har en obligatorisk varighed på 20 uger for alle elever. For på flere erhvervsområder indleder mindst 80 pct. af alle elever deres uddannelsesforløb med en uddannelsesaftale, og de unge har dermed allerede truffet deres endelige uddannelsesvalg, inden de starter uddannelsen. Alligevel skal disse målrettede unge i henhold til dette lovforslag følge samme grundforløb som de unge, der endnu ikke har truffet deres endelige uddannelsesvalg.

Denne konstruktion mener vi ikke er ideel for elever med en uddannelsesaftale, da disse gerne vil i gang med deres egentlige erhvervsuddannelse så tidligt i uddannelsesforløbet som muligt. Og det bliver svært at motivere disse unge, som allerede har truffet deres uddannelsesvalg, til at deltage aktivt i et længerevarende forløb omhandlende flere andre uddannelser.

På længere sigt vil det nok også medføre et større frafald samt fravælgelse af uddannelse, da mange elever, der vælger nogle af de tekniske erhvervsuddannelser, hovedsagelig er skoletrætte eller i det mindste bogligt trætte.